

Nr 2 2017

KUSTPOSTEN

— *Organ för KA 2:s Kamratförening* —

KUSTPOSTEN

Organ för KA 2:s Kamratförening

Nr 2 2017 årgång 81

Utges av KA 2:s Kamratförening

Ansvarig utgivare: Peter Glimvall

Redaktionskommitté: Peter Glimvall, Kent Alritzson,
Olle Melin, Tommy Erlandsson och Ulf Sejlert.

Layout: Dag Åshage
telefon: 0708-322813

Kamratföreningen styrelse

Ordförande: Peter Glimvall
Vice ordförande: Kent Alritzson
Sekreterare: Kent Alritzson
Vice sekreterare: Yvonne Wirbrand
Kassör: Sune Persberg
Ledamot: Göran Göransson
Suppleanter: Olle Melin
Erling Holmberg
Klubbmästare: Lars Iger
(adjungerad till styrelsen)

Omslagsbild:

ÖB inspekterar honnörsvakten tillsammans med marinbaschefen.

Foto: Michaela Linge/ Henrik Magnusson / Försvarmakten

Kamratföreningens adress

KA 2:s Kamratförening
Box 527
371 23 KARLSKRONA
Telefon: 0455-47542 (v sekr)
epost: yvonne.wirbrand@telia.com
Postgiro: 9 80 67 - 2
Bankgiro: 5584-9483
Medlemsavgift: 125 kronor

Kamratföreningens utbud av KA-produkter

Medlemsnål	45:-
Slips KA 2	50:-
Slips KA	50:-
Livrem	120:-
Manchettknappar KA	150:-
KA 2 Idrottshistoria, Nattlig patrullorientering	30:-
Eskil Nyström och Marinens Hemvärnsmusikkår Kassett	60:-
Vykort Kungsholms fort (4 st)	10:-
Vykort Rosenholm (3 st)	10:-
CD Karlskrona Kustartilleriregemente	100:-

Ring kassören Sune Persberg för beställning
telefon 070 751 1644

Varorna levereras, när betalning skett.

Om varorna skickas tillkommer porto minst 20 kronor.

Plusgiro: 98067 -2

Bankgiro: 5584-9483

Bildhäfte om KA 2

förläggningsplatser

Häftet kostar 60 kr och vill Du ha det hemskickat tillkommer porto om 10 kronor. Du kan beställa genom att sätta in 70 kr på postgiro 97 05 88-0

Gräsvik och dess historia

Boken kostar
60 kronor plus porto

Befästningspark Karlskrona

Boken kostar
50 kronor plus porto

KA 2-boken

kostar 100 kronor
plus porto
60 kronor

KA 2 kamrater

2017

– ett händelserikt och spännande år går nu mot sitt slut, och det är åter dags för mig att fatta pennan och skriva några rader under rubriken ”ledaren” i vår gemensamma tidning

Sedan förra numret av Kustposten kom ut i somras har det skett ett par mycket intressanta och betydelsefulla händelser. Först tänker jag på den återuppståndna KA-kamratföreningsträffen som genomfördes i början av september på Berga och där Vapenbröderna stod som värdar. Mötet, som genomfördes i anslutning till regementets/marinens dag, blev mycket lyckat och gav oss alla mersmak inför kommande år. Och näst på tur står vi i KA2 kamratförening som ansvariga för mötet 2018. Vi har bestämt tiden till sista helgen i augusti, vad jag förstår en traditionell tidpunkt för genomförande av slika KA kamratföreningsträffar i ”historisk” tid. Jag och övriga i styrelsen hoppas på att det är många av er kamrater som vill hjälpa till med planering och förberedelser inför mötet, och självklart att det blir en stor uppslutning av KA2 kamrater vid själva mötet.

En annan viktig händelse under hösten var att jag tillsammans med marinbaschefen kommandör Erik Andersson den 5:e september undertecknade en överenskommelse mellan Marinbasen och KA2 kamratförening. Överenskommelsen reglerar det ömsesidiga stödet mellan parterna i enlighet med bestämmelserna i gällande verksamhetsuppdrag (VU). Till denna överenskommelse kopplas en årlig budget som i ekonomiska termer ger oss stöd till bland annat utgivning av Kustposten och våra årliga medlemsresor. Mer om vad överenskommelsen innehåller redovisas längre fram i tidningen.

Under hösten har såväl Förvarsminister Peter Hultqvist som Överbefälhavare general Mikael Bydén besökt Karlskrona och garnisonens förband. Jag vet att bägge beslutsfattarna också uppvaktats av kamrater som bland annat har påtalat den infrastrukturella resursen Kungsholmsfort och vad den kan användas till i framtiden och kopplat till Förvarsmaktens tillväxt av värnpliktiga och rekryter. Personligen hoppas jag att den ”törnrosasömn” fortet för närvarande befinner sig i snart skall vara tillända och att det åter skall sjuda av militärt liv och verksamhet på Kungsholmsfort, så som det allt som oftast har gjort de senaste drygt 330 åren.

Under tiden 11 – 29 september genomfördes den första gemensamma Förvarsmaktsövningen på många år, Aurora. Och planeringsansvarig för övningen var vår re-

gementskamrat general Bengt Andersson. Övningen, där över 19 000 förvarsmaktsanställda och 1500 utländska soldater och sjömän deltog, blev mycket lyckad.

Och så har också beslutet kommit att Förvarsmakten skall utökas med ett nytt förband, Gotlands regemente. Det var nog många som utbrast ”Äntligen” i samband med detta efterlängtnade beslut. Detta beslut är också ett tydligt och konkret bevis på att det äntligen har vänt avseende försvaret av Sverige. Nu talar vi inte förbandsnedläggelse längre, nu bygger vi upp vårt försvar och tillskapar nya förband. För oss kustartillerister gäller nu frågan framför andra: När får vi vårt andra amfibieregemente till stånd, och var skall det lokaliseras? Här i Karlskrona kan vi erbjuda all infrastruktur som behövs för ett andra amfibieregemente. Ute på Kungsholmsfort finns förläggningsskapacitet för uppemot 400 soldater, lektionssalar, expeditjonslokaler och instruktörsrum, kök med matsal, mässar, idrottshall och förrådsutrymmen som bara står och väntar på att fyllas med verksamhet igen. Det mesta dessutom nyrenoverat genom Fortifikationsverkets försorg. Till yttermera visso ligger fortet mitt i övningsområdet Karlskrona skärgårdsskjutfält med all dess kapacitet!

Avslutningsvis önskar jag er alla kamrater och era familjemedlemmar, anhöriga och vänner samt alla övriga vapenbröder som läser denna tidning en riktigt

GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR!

Peter Glimvall

Museum för rörligt kustartilleri

Nu kan vi lägga ytterligare ett verksamhetsår till handlingarna.

Antalet besökare har under året varit nära 6000. Det är en ökning jämfört med föregående år. Guidernas arbete under sommaren har genomförts med stort engagemang och på ett grannliga sätt.

Förutom visning och guidning av museet har arbetet även detta året varit koncentrerat på inventering, iordningställande av förråd och indatering i PRIMUS för att få in mer materiel i det digitala museet.

Arbetet med att renovera museets Ltgb 941 är avslutat och bilen är nu i ett mycket bra skick och den är dessutom körbar.

Vårt museum får bidrag för drift från Statens maritima museer, SMM. Dessa pengar kommer ursprungligen från Försvarsmakten och överfördes till Kulturdepartementet, summan var 30 miljoner kronor. Museerna som tillhör Sveriges militärhistoriska arv, SMHA, får del av dessa pengar för drift av museerna. Enligt en överenskommelse mellan SMHA och SMM har SMM ansvar att fördela bidragen till museer med marint innehåll. Därför får vi vårt bidrag för drift från SMM.

Chef för SMM är sedan 2015-02-01 överintendent Leif Grundberg. Han besökte vårt museum den 3 oktober. Under besöket tog vi upp frågan om utsikterna till höjning av hyreskostnaden och därmed möjligheten att kunna anskaffa en byggnad till.

Vi har sedan en tid tillbaka diskuterat att förändra utställningen av museet. Ambitionen är att föra samman materielen på ett annat sätt än i dag. Den tunga bataljonen 15,2 M37 skulle visas upp med fordon, mätstationer, elledning och övrig utrustning som vi har, med förklarande text. På så sätt kan besökaren lättare än idag skapa

sig en bild av hur förbandet fungerade när det var aktivt. På motsvarande sätt ska då rörlig spärrbataljon och 12/80 bataljon visas. För att detta ska vara möjligt behövs ytterligare utställningsyta.

Efter redovisning av vår vision för överintendenten fick vi i uppgift att utarbeta ett förslag på hur det skulle kunna se ut och vad det skulle kosta. Denna process är nu i full gång och redovisningen bör kunna ske runt årsskiftet.

SMHA genomför en årlig konferens för landets SMHA-museer. I år var konferensen förlagd till Göteborg; närmare bestämt till Aerozeum på Säve. Årets huvudtema var utställning, pedagogik samt barn- och ungdomsverksamhet. Det har tidigare under konferenser - och även i år - påtalats vikten av ideella insatser på museer, och som många kallar det, volontärverksamhet. Under 2016 framfördes det från en del medlemmar att man önskade någon sådan verksamhet för att jobba med materielen på museet. Vi har därför under 2017 genomfört vad vi kallar för ideella arbetsdagar. De har besökts av ett antal medlemmar som bidragit till utvecklingen och underhållet av vårt museum. Under dessa arbetsdagar bjuder föreningen på lunch under förutsättning att man anmält sitt deltagande. Vi kommer även under 2018 ha sådana arbetsdagar: 14/3, 11/4, 16/5, 20/6, 12/9, 10/10, 7/11. Det finns plats och möjlighet för fler att delta, ni är alla varmt välkomna.

Slutligen vill jag uppmana alla som är medlemmar och som inte har lämnat sin e-postadress till föreningen att göra det, så att vi kan nå dig med information. E-postadress lämnas på musfrka@gmail.com. (Har Du fått information under hösten så har vi din adress.)

Samtidigt vill jag uppmana er som inte är medlemmar att bli det. Anmälan kan göras på www.ka2.se.

Tommy Erlandsson

B-G Fransson och Hans Willebrand under arbete med att demontera "stänkbordet" för utbyte på Alvisen

Sture Malmgren gör en insats på vår Ltgb 953

Rolf Fredriksson jobbar också med denna bil

Nordiska mötet, XXXVI, i Halmstad

På trappan vid rådhusets port stod kungarna Cristan IV och Gustav II Adolf till synes väntande på oss närmare 200 delegater från de nordiska länderna. Kungarna hade träffats redan 1619 på det då alldeles nybyggda slottet i Halmstad; Gustav II Adolfs ärende var att gälda den sista delbetalningen av Älvsborgs andra lösen, som vid freden i Knäred 1613 hade bestämts till en miljon riksdaler silvermynt.

Vi hade i vårt logi på Lv 6 på Galgberget stigit upp i ottan och intagit en stärkande frukost samt med musikkårs hjälp hälsat våra nationsflaggor. Vi hade också genomfört en ceremoni med kransnedläggning vid veteranstenen i Norrekatts park samt med musikkår marscherat på gruppkolonner genom Norre port till Stora torg.

Vi ankom en halvtimme före utsatt tid, men kommunstyrelsens ordförande Johan Rydén var på plats och välkomnade oss till Halmstad och till det vackra rådhuset i tegel. Rundvandringen i rådhuset blev en verklig konst- runda med Halmstadgruppens och andra framstående

konstnärers alster att beskåda. Det blev också tillfälle till provsittning av de 71 fullmäktigestolarna och att lyssna till Johan Rydéns redogörelse för de politiska partiernas balansakter i plenisalen.

På eftermiddagen fick vi på Garnisonsmuseet träffa 91:an Karlsson och alla mustiga befälspersoner i hans närhet. Där fanns också interiörer, vapen och materiel som gott räcker till ytterligare några besök därstädes. På kaserngården fanns utställning av modern krigsmateriel och raska instruktörer som lärde oss allt vi borde veta om utrustningen. På Skedalshed visades luftvärnets utrustning som funnits efter hästanspanningens tid. En Iva- kan kunde skjuta 120 skott på en minut! I regementets hörsal blev det sedan ett pedagogiskt och intressant föredrag av Lv-skolans stf chef Johan Kämpe om *Dagens svenska luftvärn samt luftvärnets utveckling*. Lv har två bataljoner och skall skydda, bekämpa, hindra, störa, understödja och luftövervaka. Deras radar täcker samtidigt nästan hela södra Sverige.

Svenska delegationen håller på att formera sig

Trumslagare ur Halmstads hemvärnsmusikkår

Dags för flagghissning och avlämning

Studiebesök vid Försvarsmaktens Halmstadsskolor

Dag två var särskilt nyttig för alla markbundna och sjögående delegater. I Ängelholms flygmuseum fick vi lära oss att inte bara känna igen alla flygplan från J21 och J29 till JAS 39, utan också vilka prestanda varje plan har. F 10s kamratförenings piloter hade gått man ur huse för att lära oss allt de kunde. Besöket avslutades med avancerad flyguppvisning, som gjorde några besökare alldeles yra.

I Halmstads hamn fick vi en snabbutbildning på korvetten Sundsvall. Besättningens 40 officerare och sjömän lärde oss allt om korvettens kapacitet och beväpning. En svaghet, som vi kanske inte skall nämna, är det egna skyddet mot luftburna robotar. Men den detaljen kan nog komma att avhjälpas så småningom.

Den tredje dagen började på FMST. All teknisk utbildning inom Försvarsmakten samordnas av Försvarsmaktens tekniska skola i Halmstad. Det gäller även den tekniska utbildning som sker vid andra förband, skolor eller centrum. Skolan ansvarar för att upprätthålla och utveckla insatsförsvarets tekniska bataljon. Stora krav ställs på tekniska officerare under en internationell insats pga att utrustning belastas hårdare och tillgången på reservdelar och verkstäder är sämre än hemma. Officerare, specialistofficerare och civil personal utbildas för alla försvarsgrenar i kurser som varierar i längd mellan ett par dagar och ett helt år. FMST utbildar också flygtekniker, flygledare och officerare från en rad länder på t.ex. JAS 39 Gripen, helikoptersystem och stridsvagn 122. Skolan stöder även försvarsindustrin med teknisk utbildning i samband med exportaffärer. Vi lärde oss mycket om materielen, men lyckades inte begripa den fullt ut.

På eftermiddagen blev det mottagning och visning av slottet. Cristian IV såg till att slottet byggdes för hans

rekreation. Slottet ligger intill Nissan och utanför den gamla stadskärnan. Och tur var det, för på hösten 1619, ett par år efter det slottet var färdigbyggt brann hela staden utom kyrkan och några stenhus ned till grunde. Cristian lät göra en ny stadsplan med bredare gator och i ett rutnät som påminner om Manhattans och Vancouvers.

Samtidigt med FMST-utbildningen genomfördes på Nyårsåsens övningsfält en landskamp i skytte med pistol och automatkarbin. Tävlingen höll hög klass och blev mycket spännande med särskjutning mellan hela fyra skyttar om silvermedaljen. I slutprotokollet blev det en guld- en silver- och en bronsmedalj till Sverige. Norge tog en guld- och en bronsmedalj och Danmark tog en silvermedalj. I nationstävlingen tog Sverige hem segern och vandringspriset med 360 p. Norge hade 348, Danmark 316 och Finland 212 p.

Varmt tack till förbundets ordförande Anders Emanuelson och hans medarbetare för ett innehållsrikt och ett på ett förnämligt sätt genomfört möte! Nästa nordiska möte äger rum i Elverum, Norge, den 13-16 juni 2019.

Alf Eckerhall

Ordförande i Norra Smålands Regimentes
Kamratförening i Stockholm

Foto: Kent Alritzson

Förevisning av brandbekämpning av flygplan

Svenska delegationen på guidad tur i Halmstad

De nordiska delegationerna uppställda utanför Halmstads rådhus

Höstmötet 2017

Sjöofficersmässen. Foto Olle Melin

KA 2 Kamratförening förlägger numera sina årsmöten och höstmiddagar till den anrika Sjöofficersmässen vid Amiralitetsparken. Det är en anrik och traditionsfylld lokal, där historien sitter i väggarna.

Sjöofficersmässen

Byggnaden på sin nuvarande plats stod färdig 1821. Den

hade då flyttats från västra delen av varvet, där den låg i vägen för det pågående bygget av de nya dockorna. Byggnaden kallades Gamla Amiralbostället eller Rabiniska huset och bakgrunden till flyttningen var en framställan från Örlogsmannasällskapet om "ett allmänt samlingsställe särdeles för unga subalterner, der de, under lediga stunder från tjensten kunde samlas för att genom

KA 2 oktetten spelar under samlingen

Ett urval av bilder m.m. som hämtats från Kungsholmen

Middagsbordet snyggt uppdukat

nyttig läsning uti Sjömetien tillhörande ämnen vinna ytterligare bildning och förkofran till tjensteutöfningen". Bieffekten skulle bli, att man fortfarande hade utrymmen att bedriva taktiska föreläsningar samt att Örlogsmannasällskapet fick plats för bibliotek och "Chartosamlingar". I framställan begärdes, att arbetet med flyttningen av byggnaden fick genomföras med "allmänna arbetskarlar", att Kronan tillsköt 600 riksdaler i kontanter, att "erforderliga Eldnings- och Lysningspersedlar" bekostas samt att lönen till en "nattvakarepost" inkluderas.

Det finns uppgifter, som säger, att byggnaden flyttades från Ronneby till varvets västra område i slutet av 1600-talet.

Kung Carl XIV Johan biföll framställan med en skrivelse daterad den 9 mars 1819, dock ingick i beslutet inte persedlar för eldning och lyse samt nattvakt. Framtida underhållskostnader berördes inte.

Sjöofficerssällskapet i Karlskrona grundades 1831 och huset är sedan dess en naturlig samlingsplats för sällskapet.

1892 tillbyggdes mässen, genom att nuvarande matsalen tillbyggdes, samt att samtidigt vissa omdisponeringar av lokalerna skedde.

Nästa tillbyggnad genomfördes 1928-1929, då matsalen

Birger Werner informera om vad som nu är tänkt kring bilderna från Kungsholmen

Lars Källemark och Rolf Odenhammer i samspråk

påbyggdes för att ge plats åt Kungl Örlogsmannasällskapets bibliotek.

Sjöofficersmässen är den enda byggnad vid marinbasen, där det finns ett skriftligt kungabeslut avseende framtida underhåll.

I en kunglig skrivelse från den 20 maj 1881 från kronprins Gustav, blivande kung Gustaf V framgår, att det framtida underhållet av såväl huvud- som tillbyggnad skall åvila Kronan, under förutsättning att Sjöofficerssällskapet avstår från "hvarje anspråk på eganderätt till densamma".

I en kunglig skrivelse från kung Oscar II daterad den 22 januari 1892 konfirmeras ansvaret för det framtida underhållet enligt kronprins Gustavs tidigare skrivelse. Sjöofficerssällskapet i Karlskrona har förutom mäss-

verksamheten en samling marinmålningar, kungaporträtt och mycket annat. Särskilt kan framhållas alla de utlandsföremål, som sällskapet äger och som bl.a. tillkommit genom en tradition, som innebär att långresefartygen tog hem udda föremål från något av länderna, som besöktes under resan. En stor del av samlingen utgörs av gåvor från gästande förband, fartyg och officerare.

Höstmötet

Ett 25-tal medlemmar slöt upp vid årets höstmöte och fick förutom en delikat måltid lyssna till KA 2-oktetten, ordförande Peter Glimvall och Birger Werner.

Ordförande redogjorde för det samarbetsavtal, som föreningen träffat med Chefen för marinbasen och som innebär ömsesidigt stöd i olika ärenden. Föreningen ser väldigt positivt på avtalet, som ger föreningen förutom

närmare kontakt med KA 2 traditionsförband även viss ekonomisk ersättning.

Birger Werner informerade om, att han varit på Kungsholmen och i museets arkiv hittat en mängd fotografier, där han med ett urval gjort en liten miniaturställning för mötet. Ett stort antal foton finns kvar på Kungsholmen och ska så småningom hämtas och tas in i KA 2 Kamratförenings arkiv. Birger värdade samtidigt om hjälp med identifieringen av de många personer, som figurerar på korten

Ett särskilt tack vill vi deltagare rikta till kassören Sune Persberg och klubbmästaren Lars Iger.

Olle Melin

Sune Persberg i samspråk med Björn Wallmert

Samling i klubbrummet

Välkomstdrinken är serverad

Londonresan

Jag minns ännu staff sergeant Prewits. Det har visserligen gått nästan sextio år sedan mitt möte med honom. Han stod vid infarten till det väldiga kasernkomplex som vid denna tid – oktober 1964 – härbergrade det anrika regementet The Irish Guard i utkanten av London. Vid anblicken av min exotiska gestalt (jag var helt civilklädd, bar hatt och rock) gick han upp i givaktställning och gjorde en yvig honnör. Öppen handflata framåt, längsta väg upp och kortast ned.

Sergeant Prewits hade fått i uppdrag att visa sitt regemente inklusive dess underofficersmäss för den gästande svensken. Vi startade på hans mäss där det bjöds på te. Några äldre underofficerare sällade sig till vårt bord, kakor bjöds runt, cigaretter tändes. Det senare förvånade mig, lokalen gav ett rökfritt intryck, inga askkoppar var till synes. Snart var teet urdrucket, herrarna reste sig från bordet och min värd Prewits – troligen flitig cigarettörökare – gjorde sig beredd att fimpas.

Jag fick nu se en liten uppvisning som storligen förundrade mig. Här behövdes inga askkoppar, man fimpade på golvet. Prewits utförde ett litet skådespel. Han krossade sin cigarett med ena foten, med den andra lyfte han upp mattkanten och vips hade han kickat in fimpen under mattan. Det var en säregen uppvisning och det utfördes på bråkdelen av en sekund. Efter en stund upptäckte jag att mattorna hade små upphöjningar här och där och jag förstod att denna typ av fimpning var ett vedertaget sätt att avsluta rökpausen.

Mitt studiebesök blev ganska intensivt, jag fick se vapen, små kanoner och granatkastare. Klädförrådet visade

sig innehålla alla typer av uniformer. För strid och för parad. Det senare var högst aktuellt eftersom regementet denna vecka bestred vakttjänsten vid Buckingham Palace. Jag fick också följa övningarna för detta uppdrag. De var synnerligen intensiva, kommandoorden skullade, det gick, det vändes, det stampades.

Min värd, Prewits såg ut precis som man väntar att en engelsk underofficer ska se ut. Mitt i det rödlätta ansiktet satt en omfattande mustasch, under vänster arm bar han sin käpp – inte en sån där liten en som officerare bär, utan en betydligt kraftigare, synnerligen lämplig att daska rekryter med. Hans mössa satt exakt rakt på huvudet och den lilla skärmen skuggade panna och ögonbryn. Uniform och skor var av högsta trim. Sergeant Prewits gav mig en verklig heldag på sitt regemente. Dess stolta historia missade han inte, 20 år tidigare hade det stridit i Nordafrikas öknar, men det var bara ett av de hundratals slagfält där regementsfanan vajade. Jag frågade honom lite försiktigt om var han själv vistats under kriget. Men han svarade undvikande – så som verkliga frontkämpar har för sed. Det går ändå inte att återge, tyckte han nog. Mot kvällen var det dags att skiljas. Han följde mig till stora grinden och det sista jag såg av honom när jag vände mig om var hans perfekta honnör, handflatan framåt, längsta vägen upp, kortaste ned.

Kjell Silverbark

Adventsgudstjänst i Kungl Amiralitetskyrkan

1:a advent inföll i år först den 3:e december. En dag då vi skulle kunna förvänta oss kyla, snö och stämningsfull belysning i vår Örlogsstad. Men icke denna dag. Till tonerna av smattrande regn mot fönsterblecken och vinande kuling vaknade vi upp denna morgon. Men traditionsenligt skulle en 1:a adventsgudstjänst genomföras i Kungliga Amiralitetskyrkan Ulrica Pia, och vid denna mycket stämningsfulla och högtidliga gudstjänst formerar sig numera också en fanvakt där vår kamratförening tillsammans med Flottans Män och Fredsbaskrarna grupperar oss med våra fanor och flaggor framme vid

altaret. Klockan 0900 samlades vi för förberedelser och instruktioner genom amiralitetspastorn Daniel Breimerts försorg. Ur kamratföreningen deltog undertecknad och Björn Wallmert som fanbärare. Efter klockringning 1000 gick vi in i procession och ställde upp vid altarringen. Därefter följde en mycket vacker gudstjänst där förutom präst och kyrkans personal även kyrkokören deltog.

Gudstjänsten, som även omfattade nattvarden, varade ca 75 minuter och innehöll mycket vacker musik och tänkvärda ord från amiralitetspastorn. Flera kamrater hade också

tagit sig till kyrkan för att delta i denna gudstjänst som en inledning till adventsfirandet och förberedelser inför den stundande julhelgen.

Peter Glimvall

Nytt avtal mellan Marinbasen och KA2 kamratförening

I september fastställdes av marinbaschefen kommandör Erik Andersson en överenskommelse mellan Marinbasen och KA2 kamratförening avseende ömsesidigt stöd och med syftet att biträda Marinbasen med att skapa en god förbandsanda, sammanhållning och kontinuitet samt anhörig- och veteranstöd.

Av överenskommelsen framgår bland annat avseende Marinbasens åtaganden gentemot kamratföreningen avseende traditioner:

- Täckna kostnader för transporter i samband med föreningens årliga medlemsresor
  - Täckna kostnader av föreningens medlemstidning samt övriga utskick
  - Upplåta lokaler för föreningens sammanträden, träffar och årsmöten
- Årligen skall en budget fastställas kopplat till ovanstående punkter, och nivån på budgeten beslutas år för år. I övrigt skall Marinbasen stödja avseende anhörig- och veteranstöd:

- Inbjuda och möjliggöra deltagande i utbildningar och informationer som genomförs på Marinbasen då stöd erfordras

• Inbjuda och möjliggöra för att delta vid anhörigträffar och hemkomsträffar som chefen för Marinbasen ansvarar för och då stöd erfordras

Vår ”motprestation” gentemot Marinbasen framgår också av överenskommelsen, och bland dessa kan följande punkter noteras:

- Upplåta viss del för Marinbasens information i medlemstidningen
- Distribuera medlemstidningen till garnisonens enheter
- Utse kontaktperson för anhörig – och veteranstöd
- Vara behjälpliga med faktasökning av tidigare anställda
- Informera nyblivna veteraner och anhöriga om egen verksamhet
- I samband med egna arrangemang inbjuda anställda, veteraner samt anhöriga

- Beredd biträda Marinbasen vid genomförande av Marindagen och andra arrangemang

- Beredd delta i samband med verterandagen

Överenskommelsen gäller från och med 2018-01-01 och tills vidare och kan när som helst sägas upp av endera parten med en uppsägningstid om tre månader.

Det känns riktigt bra att vi nu har en överenskommelse som grund för vår fortsatta verksamhet. Ett budgetförslag är inlämnat till Marinbasen som bygger på utfall och erfarenheter från tidigare år. I skrivandes stund är inte budgeten fastlagd, så vi får återkomma senare med vad vi i ekonomiska termer kommer att få för stöd av Marinbasen, förbandet som är traditionsbevarare för vårt regemente!

Peter Glimvall

Årsmötet 2018

KA 2 Kamratförenings årsmöte äger rum **onsdagen den 28 februari**.

Kl. 1800 på Sjöofficersmässen. KA 2 Oktetten medverkar.

För deltagande i efterföljande middag kostnad 275 kronor.

Bindande anmälan till middagen **senast den 23 februari** till Yvonne Wirbrand,

telefon 0708492551 eller e-post: yvonne.wirbrand@telia.com

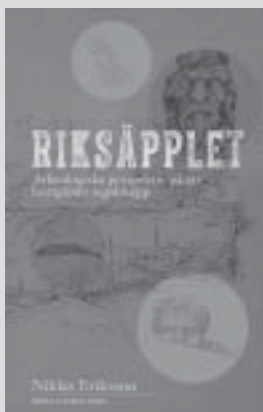
alternativt till Klubbmästaren Lars Iger telefon 0455-80587

Betalning för middagen inbetalas till postgiro 9 80 67- 2

alternativt bankgiro 5584-9483 senast den 23 februari.

Glöm inte att uppge namn vid betalningen och middag årsmötet.

VÄLKOMMEN!

Riksäpplet

Boken har undertiteln Arkeologiska perspektiv på ett bortglömt regalskepp och är skriven av Niklas Eriksson.

Den 5 juni 1676, fem dagar efter att regalskeppen *Kronan* och *Svärdet* förlit under slaget vid Öland, kom även *Riksäpplet* på drift och sjönk vid Dalarö skans. Händelsen har fått en undanskymd roll i historieböckerna, vilket även spillt över på, hur vraket hanterats. Trots att det ligger lättillgängligt i Stockholms skärgård, har vraket aldrig blivit föremål för mer ingående arkeologiska studier. I stället har det kunnat utsättas för kommersiell bärgningsverksamhet.

Med utgångspunkt i *Riksäpplets* öde diskuterar arkeologen Niklas Eriksson historiebruk och drivkrafter bakom studier av vraken efter stormaktstidens krigsfartyg. Genom att dokumentera det som finns kvar på botten och även efterforska, sammanställa och analysera de föremål, som tidigare har bärgats, visar han, att även vrak, som fått en marginell roll i historieböckerna, kan ha en stor arkeologisk potential. Författaren tar här avstamp i vetenskapliga frågeställningar, som diskuterar skeppet som materiell kultur och levererar en alternativ berättelse, som ger en fördjupad bild av stormaktstiden och dess sjökrig.

Nordic Academic Press

ISBN 978-91-88168-79-5

Ur förlagets presentation av boken

Humrarna och evigheten

Det här är en lite udda bok i det här sammanhanget. Den handlar om kulturhistoriska essäer om konsumtion, begär och död.

Så här beskriver författaren det hela: "Var slutar en hummer. Och var börjar en människa. I ett antal vindlande essäer om bland annat konst, reklam, djurskydd, avantgarde, statusfylld konsumtion, skämtbilder och pornografi undersöks här några av de specifika sammanhang, där humrar varit viktiga medaktörer i vitt skilda typer av historiska och samtida projekt. Författaren visar, hur humrar å ena sidan fortsätter att förekomma i sammansättningar, som vilar på deras redan erkända koppling till lyx och privilegierad upphöjelse, å andra sidan används för att skapa och underbygga helt andra betydelser och relationer.

Några kapitelnamn är bl.a. Upprätthållandet av ett grevligt faktum. Säg det med en hummer, Alfred Nobels humrar, Västerhavets Big Five m.fl.

Författaren Simon Ekström är etnolog vid Stockholms universitet och Centrum för marina studier.

Läs gärna boken i omgångar! En rolig och eftertänksam stund utlovas.

MAKADAM FÖRLAG
ISBN 978-91-7961-235-0

Olle Melin

På flykt från krig

Krig har alltid drivit människor på flykt. I början av 2010-talet kom många asylsökande till Sverige och bland dessa fanns tiotusentals barn, som tvingats fly utan sina föräldrar. Detta är inte första gången det svenska samhället påverkas av flyktingströmmarna.

Boken handlar om människor på flykt och utgörs av fem berättelser om flyktingar under olika skeden. Två av uppsatserna är skrivna av människor i flyktsituation. Det första kapitlet beskriver internflyktingar under det stora nordiska kriget 1700-1721, det andra, som är skrivet av Sinikka Ortmark Stymne beskriver en självupplevd flytt som finskt krigsbarn, det tredje handlar om svensk-judisk hjälp till flyktingbarn från Nazityskland det fjärde om en syrisk familjs självupplevda resa till Sverige och det femte om berättelser om flykt från krig i 2000-talets Mellanöstern. Fem olika författare medverkar

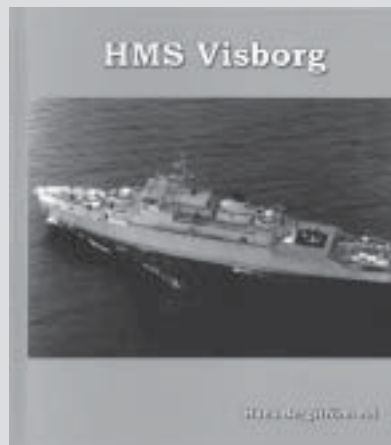
Boken är Armémuseum årsbok för 2017 med Anna Fredholm som redaktör.

Boken griper läsaren och manar verkligen till eftertanke om de flyktingkatastrofer, som drabbat världen under olika tidsepoker.

Armémuseum

ISBN 978-91-86478-52-0

Olle Melin

HMS Visborg

Det är inte alla örlogsfartyg, som får en egen bok om fartygets historia. Boken om *HMS Visborg* har tillkommit, genom att de tidigare fartygscheferna har skrivit ner sina minnen från tiden ombord. En författargrupp har sedan plockat fram fotografier och har gått igenom fartygets loggböcker för kompletterande uppgifter.

HMS Visborg byggdes som minfartyg, men utnyttjades även som stabsfartyg för Kustflottan och mot slutet som lagfartyg. Fartyget användes även vid statsbesök, vilket innebar att HM Konungen från början intresserade sig för fartygets utveckling.

Ett femtontal f.d. fartygschefer har medverkat i boken, som omspannar tiden 1975 till 2013, då honskrotades. En intressant del är hur värnpliktsystemet fungerade på ett minfartyg.

Boken är lättläst och det stora antalet fotografier höjer avsevärt bokens värde, som utgör en viktig del i det marina biblioteket.

Stefan Nilsson Sjösäkerhet AB 2016

ISBN 97891-978923-8-4

Olle Melin

Från Ivan den förskräcklige till Putin "den förskräcklige"

Det här handlar om ytterligare en praktbok av Magnus Ullman, utgiven på eget förlag. Boken har undertiteln "Krig och andra konflikter mellan Ryssland och Sverige 1550 – 2017".

Men det började redan 1323. Då slöts det första fredsavtalet i modern bemärkelse och detta skedde i den lilla orten Nöteborg vid Neva i närheten av Ladoga. Genom avtalet klagjordes Sveriges gräns åt öster. Sverige genomled ett antal krig mot Ryssland, 1590-1617, 1700-1721 (Det stora Nordiska kriget), 1741-1743, 1788-1790 samt åren 1808-1809. Sedan dess har vi haft fred med den store grannen i öster. Men boken innehåller så mycket mer. Kopplingar till Ryssland har bland mycket annat försvarsstriden 1912-1914, den svenska brigaden i Finlands inbördeskrig, frikåren i Estland 1918-1920, svenska insatser i Vinterkriget och Fortsättningskriget, ryska torpederingar av svenska handelsfartyg (t.ex. Hansakatastrofen). Under kalla kriget kan nämnas Baltutlämningen 1946, Raoul Wallenbergsaffären, de svenska storspionerna, DC 3-affären 1952. Revolterna i Ungern 1956 och Pragvåren 1948 behandlas också i boken liksom östblockets kollaps 1889-1991. Även U 137-affären är dokumenterad liksom de efterföljande ubåtsjakterna och från vår egen tid finns beskrivet den ryska gasledningen i Östersjön liksom annekteringen av Krim.

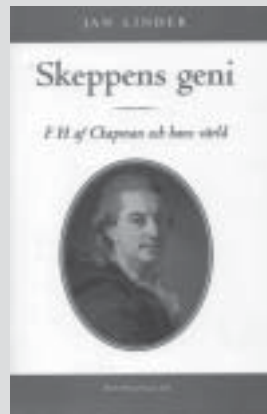
Ett lite udda kapitel är historien om ryska nobelpristagare i litteratur, som ju också förorsakat viss osämja länderna emellan.

Boken är skriven på ett populärvetenskapligt men också lättamt språk. Innehållet vittnar om författarens gedigna kunskaper i ämnet. Som vanligt i Magnus Ullmans böcker är även denna bok rikt illustrerad med kartor, konstverk, foto m.m., vilket avsevärt höjer bokens värde.

Boken är ett viktigt dokument om vårt förhållande till Ryssland, den store grannen i öster, och omfattar en tidsperiod från början av 1300-talet fram till vår egen tid.

Bokförlaget Magnus Ullman
ISBN 978-91-983627-2-5

Olle Melin

Skeppens geni

Den här boken har några år på nacken och handlar om Fredrik Henrik af Chapman, som med rätta kan kallas Skeppens geni. Chapmans namn är ju alltid högaktuellt, inte minst genom Sällskapet F H af Chapman och de projekt, som pågår i Varvshistoriska Föreningen i Karlskrona (VHFK).

Fredrik Henrik af Chapman är synnerligen intressant, genom att han förvandlade den urgamla konsten att bygga skepp till en på matematisk teori baserad vetenskap.

Men det är inte endast af Chapman som skeppsbyggare denna bok handlar om. Lika mycket får vi veta om Chapman som person, vetenskapsman, navalarkitekt och varvschef. Under Chapmans storhetstid på 1780-talet var Örlogsvarvet i Karlskrona landets största arbetsplats, där Chapman byggde en stor serie fartyg på på rekordtid men också byggde byggnader, som ännu i dag används samtidigt som också de stora bygget av de nya dockorna pågick. Det krävdes arbetskraft och inte minst, logistik och inte minst ett gediget ledarskap. Allt detta belyses i ett antal korta avsnitt.

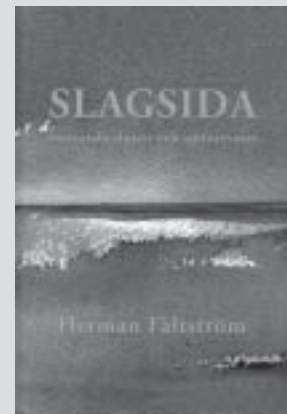
Lite vid sidan om, enligt min mening, finns en intressant dokumentation om fullriggaren, som bär Chapmans namn. I övrigt finns bilagor om Chapmans ättlingar och en förteckning över alla de skepp af Chapman byggt i första hand avsedda för den svenska flottan.

Boken blir än mer intressant genom ett rikt bildmaterial.

Författaren, Jan Linder, är civilekonom, reservofficer i flottan och har varit ordförande i Sällskapet F H af Chapman.

Infomanager förlag
ISBN 978-91-633-0264-0

Olle Melin

Slagsida

Boken är skriven av kommandören Herman Fältström och är publikation nummer 51 i serien Försvaret och kalla kriget. Undertiteln Försvarsbesluten och sjöförsvaret speglar väl bokens innehåll.

Boken inleds med några reflexioner kring svenskt sjöförsvaret, varefter följer en återblick från sekelskiftet 1900, via kalla kriget 1948-1992 fram till en möjlig utveckling. Det annorlunda försvarsbeslutet 1948 ägnas stort intresse.

Försvarsbesluten under och efter kalla kriget ägnas självklart stort utrymme liksom sjöförsvaret efter andra världskriget. Detta kapitel bär bokens namn och det är författarens uppfattning, att marinen många gånger framstod som en budgetregulator. Boken avslutas med några sammanfattande slutsatser kring sjöförsvaret.

Boken är synnerligen välskriven och förutom att den är faktsäckad, så är den ett välformulerat inslag i försvarsdebatten, om politikens tillkortakommande och ibland slöseri med skattemedel.

Förutom en välformulerad text med mycket fakta innehåller boken också ett antal bilagor med avslöjande fakta om sjöförsvarets nedgång.

Det har utkommit många böcker i forskningsprojektet om kalla kriget, men jag vågar påstå, att denna bok är en av de viktigaste för de, som står eller ha stått sjöförsvaret nära.

Författaren Herman Fältström är pensionerad kommandör i flottan med en mycket omväxlande karriär. Han har en ledande roll i forskningsprojektet Försvaret och kalla kriget, är hedersledamot av Kungl. Örlogsmannasällskapet. Han var akademins sekreterare 1991-2008. Han är vidare ledamot av Kungl. Krigsvetenskapsakademien och av Commission d'Historie.

Printfabriken Karlskrona
ISBN 978-91-980498-2-4

Olle Melin

KA kamratföreningsträff 2017

Den förste september 2017 var det så äntligen dags för återupptagandet av de gemensamma KA kamratföreningsträffarna! En gammal och kär tradition som nu, förhoppningsvis, har kommit tillbaka för att stanna.

På ordförandeträffen förra året på Kungsholmsfort bestämdes att vi skulle göra ett försök att återuppta de insomnade kamratträffarna. Bollen gick först till Vapenbröderna, kamratföreningen för KA1/Amf1, som tog på sig uppgiften att planera och genomföra träffen 2017. Påpassligt bestämdes tiden för träffen så att den skulle sammanfalla med regementets dag på Berga den andre september.

Tidigt på fredagsmorgonen, när stora delar av örlogsstadens befolkning fortfarande befann sig i djup sömn, embarkerade en morgonpig och förväntansfull delegation från KA2 kamratförening bussen och styrde kosan mot Berga. Vår chaufför var vår egen medlem Erling Holmberg, som med sedvanligt gemyt och säkerhet styrde ekipaget längs landsvägarna norrut. Efter några pauser och en god lunch i Stavsjö, nådde vi fram till Berga straxt före halv fem på eftermiddagen. Vi mottogs och hälsades välkomna av Vapenbrödernas projektansvarige Leif "Ecka" Eriksson, som försåg oss med namnbrickor och anvisade oss våra logement. Damerna fick ett logement i en korridor tillsammans med övriga deltagande damer, och vi herrar lade beslag på två logement i samma korridor som kamraterna från KA3 kamratförening.

Efter installation och en inledande förbrödring, genomfördes en guidad rundtur på området under "Eckas" ledning. Rundturen avslutades vid f.d MKS/MUOS kasern, där Subalternkåren hade dukat upp en enkel, men mycket läcker, kvällsbuffé. Ost och korv, öl och vin, intogs av hungriga kamrater samtidigt som minnen från fornstora dagar utbyttes mellan de deltagande kamraterna. Det blev en mycket gemytlig kväll med många kära återseenden med kamrater och vänner som, i flera fall, inte skådats på decennier. Mätta, nöjda, glada och förväntansfulla avslutade vi individuellt kvällen och begav oss till vår kasern och väntande bingar för en god natts sömn.

Reveljen på lördagsmorgonen "blåstes" 0600, och efter morgonto-

Vapenbrödernas ordf. Bengt Persson hälsar oss välkomna

alett kunde vi bege oss till den nya matsalen "Ygdrasil" för en vederkvickande frukost. 0900 samlades vi i "Blå salen" för en välkomsthälsning av Vapenbrödernas ordförande Bengt Persson, genomgång av kommandatur och program, samt ett kåseri av "Ecka" om hur det var och upplevdes i samband med försvarsbeslutet 2004 och flytten från Rindö till Berga. Respektive kamratförening fick också möjlighet att kort in-

formera om sin verksamhet och sina förutsättningar.

1000 var genomgången slut, och vi fick möjlighet att individuellt eller i grupp bege oss ut till Regementets dag som då var i full gång. Det fanns mycket intressant att beskåda, allt från terränggående fordon maskerade i ökenkomouflage till flottans moderna korvetter. Regementets dag avslutades med en stridsförevisning 1400 som tilldrog sig de flestas in-

Torsten "masen" Johansson i samtal med Stf. Regchef Anders Boman

Vår ordf. Peter Glimvall presenterar vår förening

trasse och som avslutade besöksdagen. Enligt uppgift besöktes dagen av över 6000 besökare, vilket uppfattades som ett nytt rekord.

Vi kamrater samlades därefter åter i "Blå salen", denna gång för att

träffa och lyssna på regementschefen överste Peder Ohlsson, som höll ett mycket intressant föredrag om regementets verksamhet, framtid och utmaningar. Många frågor ställdes av de intresserade åhörarna, in-

an vi återgick till kasern för tvättning, omklädsel och vederkvickelse.

1700 samlades vi på Berga slott för den högtidliga kamratmiddagen. Inledningsvis guidade "Ecka" intresserade runt i slottet och berättade

En av många förevisningsövningar

En glad RegC Peder Olsson inspekterar Regementets dag

dess märkliga historia. Därefter serverades välkomstdrink i parken framför slottet och med den vidunderliga utsikten över fjärden utanför som stämningsfull bakgrund. Efter detta var det dags att angripa fest-

bordet, och en läcker trerätters supé serverades. Avslutningsvis tackade regementschefen för maten, varefter "äldste" deltagande föreningsordförande, Bengt Delang från KA4 kamratförening, tackade Vapenbröderna

för arrangemanget. Undertecknad avslutade med ett tack till den programansvarige, "Ecka", och överräckte som synligt bevis på vår uppskattning regementets slips, och önskade samtidigt alla välkomna till nästa års träff som planenligt skall genomföras i Karlskrona och med vår kamratförening som arrangör.

Söndagen erbjöd även den ett intressant program med besök på Rindö och Waxholms fästning, men vi från Karlskrona hade tidigt bestämt att vi skulle avsluta vår del av kamratträffen efter frukost för att kunna komma hem i anständig tid. Bussen lämnade Berga klockan 0800 och Bengt Persson vinkade av oss. På inledningsvis slingra vägar över Södertörn kom vi åter ut på allfartsvägar och färden styrdes nu söderut. Efter lunch på Tindereds värdshus och några mer eller mindre planerade pauser, nådde vi så åter Örlogsstaden runt 1600.

Sammanfattningsvis: Vi var 12 kamrater från vår kamratförening som tillsammans med totalt över 80 kamrater fick uppleva en MYCKET

Utsikten från Berga slott

trevlig och givande resa och kamratföreningsträff. Ett stort och varmt tack till Vapenbröderna med dess ordförande Bengt Persson och alla övriga kamrater som deltog. Och ett extra tack till organisatören Leif "Ecka" Eriksson som inte enbart hade planerat och genomfört denna fantastiska träff, utan också med varmt hjärta och stor inlevelse gav allt för att vi skulle få en minnesvärd träff. Utan tvekan gav denna helgersmak inför kommande träffar.

Nu kavlar vi i KA2 kamratförening upp ärmarna och påbörjar inom kort planeringen inför nästa kamratföreningsträff som vi beräknar kan genomföras någon gång under andra halvan av augusti nästa år. Väl mött då!

Peter Glimvall

Här samtalas det vid ett av borden

Klara för hemfärd till Karlskrona

Vapenbröder

Jag gick marinens underofficerskola på Berga 1964-65. Förvaltarutbildningen i början på 1970-talet ägde rum delvis rum på Berga och om jag inte minns fel, höll vi ibland till på Berga även när jag gick MHS i början på 1980-talet. Senaste gången jag var där, var när jag tjänstgjorde på Kustflotans stab som flaggadjutant KA.

Nu hoppades jag att träffa kamrater från de här tillfällena. Och det gjorde jag och nu ska jag berätta om ett återseende av förutvarande Berga örlogsskolor. En plats som jag alltså varit på vid flera tillfällen.

Det hela började med en inbjudan från ”Vapenbröderna”, kamratföreningen på förutvarande KA 1. Det var naturligtvis en inbjudan till KA2 kamratförening som jag fick del av.

Jag läste den och tyckte att den verkade komplicerad, särskilt som vi skulle behöva ta sängkläder med oss. Efter att ha kollat mitt lager av madrasser och kuddar och ånyo läst inbjudan ett otal gånger, fattade jag äntligen att det var en inryckningsorder och ”skrev på”.

Tillsammans med några andra förväntansfulla bekanta

män och kvinnor, anträdde motormarschen (buss) till Berga. Sambandsplatser, Emåns rastplats och Sillekrog, USA-plats Stavsjö. Sista biten in började jag känna igen mig. Den smala bron, sjukstugan, vägen mot dåvarande helikopterdivisionen, och så ”vakten”.

Efter att ha visat all legitimation jag har, och försökt att, igenom en totalt svart fönsterruta, ge intryck av självklarheten i att bli insläppt-så blev jag det. Jag var inregistrerad.

Det bar av till logementet. En av höjdpunkterna, som jag ser det, var att få dela rum med likasinnade. Väl inkommen valde jag samma sängplats, som jag blev tilldelad den 24 november 1959, första till vänster och underslaf, och blev därmed automatiskt logementschef. Det oroade mig inte särskilt, då jag genom åren lärt mig att delegera.

Allt var sig likt. November -59 var vi 28 stycken, nu betydligt färre, men sängarna var likadana, det rutiga överkastet och klädskåpen som slamrade som vanligt, när vi stuvade in utrustningen enligt anvisningar. Golvet däremot var inte mörkbrunt och av obestämbar materi-

Tre KA 3:are från vänster Lars Lund, Arne Ekman och Bo Ekelund

Jan Frändfors

al. Nej, här var det grå plasmatta typ Tarkett, vilket om-
delbart fick mig att inse, att vi inte skulle behöva såg-
spån, när vi skulle sopa.

Bergaområdet upplevs inte som ett kasernområde utan
mer som ett bostadsområde, rentav ett villaområde. Ett

stort och vackert sådant som vi på en rundtur(resa) fick
se och känna på, denna sommarkväll (obs), i början på
september.

Dagen avslutades med ”fredagsmys” på subalternoffi-
cersmässen. Jag gick en runda i baren och ”svepte” en
alkoholfri öl, talade med massor av folk som jag kände
igen och inte kände igen. Dock inte med Sven-Göran
Palm från KA 4, som jag hade hoppats skulle vara med.
Vi hade ju en gång mycket gemensamt i tjänsten. Jag kan
föreställa mig, att han var hemmavid och studerade
SbiK, vilket han gjorde förr, i alla lägen.

Klockan 22.00 var det tyst och släckt på logementet.
Nåja!

Morgonen därpå gick reveljen 06.00. Inte som förr ut-
ropad via centralradio, utan som ”snarkning upphör”, ni
vet hur tystnad kan höras. Trots avsaknad av batteridag-
befäl, var alla uppe på ett ögonblick och i korridoren och
tvättrummen var det redan febril verksamhet, för att hin-
na bli färdig tills matsalen öppnade 0700.

En ny höjdpunkt. Tänk att få stå i kö i väntan på fru-
kost. Ovant men sammansvetsande. Med förskräckelse
mindes jag nu matkön, kulna och mörka novembermorg-
nar på Gräsvik. Som 17-årig I-elev hade vi egen kö,
gräddfil. Vi gick alltså före soldatkön, vilket var förenat
med näst intill livsfara, något överdrivet.

However, stärkt av bl a gröt gick jag dagen till mötes

Inger-Maj Gustavsson och Ingemar Apelstig

Torsten "Masen" Johansson

vilket innebar, inte uppställning, men väl samling, för att höra hur de andra kamratföreningarna har det, samt hur det gick till när KA 1 flyttade från Rindö till Berga och blev amfibieregemente, Amf 1. Hur flytten gick till redogjorde ställföreträdande regementschefen Leif Ecka Eriksson för på ett minst sagt livaktigt sätt.

För resultatet redogjorde regementschefen Peder Ohlsson, smålänning och Kalmarit. Han betonade att verksamheten och samarbetet nu fungerar mycket väl. Han antydde dock brist på personal varvid jag var på vippen att utropa, "vi är ju här". Men som smålänning är man ju disciplinerad.

På Berga finns idag förutom Amf 1, 4. Sjöstridsflottillen och en Marinbas.

Väldigt uppdaterad och tillfreds lämnade jag Blå salen för att på egen hand ta del av Marinens dag. Jag passerade då exercishallen och mindes vagt närkampsövningar och sabelträning. Jag kan ha fel, men inte när det gäller huset, där kassan höll till. Där utspelade sig de hårdaste dusterna.

Allt ifrån fartyg och båtar, till vapen, dykutrustning, fordon, hundar, skyddsutrustning och ledningssystem, förevisades. Ja, ni vet ju vad som finns i marinen. Det blev en skön eftermiddag. Jag strosade omkring och imponerades av soldaters och sjömäns, av olika grader, entusiastiska förevisningar, och jag blev överraskad av Hemvärnets stora medverkan. Dessutom mötte jag FN-soldater, och då klack det till i mig. De lyckades övetala mig att bli veteranmedlem, trots att jag inte känner mig som veteran i det avseendet med endast en FN-mission. Trevligt var det att prata med dem.

Under eftermiddagens gång stötte jag sedan ihop med följande, för mig "kändisar".

Torsten "Masen" Johansson, nu boende i Rättvik, Ingmar "Vemmas" Vemmenhög, skåning naturligtvis. Båda kamrater från MHS-tiden.

Från MUOS-tiden, Arne Ekman KA 3. Han, som när han fick frågan om han saknade något, sa att det var nog mest sin kära. Det gjorde vi andra också.

Ingmar "Vemmas" Vemmenhög

Jan Frändfors "Frändis" KA 3, sedermera kassachef. Ingemar Apelstig kallad "apel", bla skrothandlare i Nybrotrakten.

Vi hade helt klart en del att minnas och tala om.

Lördagen avrundades med rundvandring på slottet, en ny runda i baren och en ordentlig festmiddag.

Kvällen avslutades med ett högtidligt tapto, blåst av en musikprofessor. Vad kan mer önskas.

På andra dagen uppstigen igen, redo för hemresa. Bengt Persson, ordförande i Vapenbröderna, och Staffan Vestin, hemförlovade och vinkade av oss KA 2:are. Vi tackade för mycket fint bemötande och väl genomfört program, med en önskan om återseende någonstans i Sverige.

Bengt-Göran Lexhagen

Fredsaktivist

I Kronans tjänst fostrad i skolat tänk,
Sida vid sida, bänk vid bänk.
Inte jag, inte du, bättre med vi
Det var mottot, i pliktens regi.

Alla för en och en för allt
samt lydnad till vad andra befallt
under gulblåa, rödgula fanor,
för fosterland, frihet enligt seder och vanor.

För fred och frihet i rikets tjänst
Krävs både styrka, mod och spänst
och att helst vara en trägen optimist
dessutom kan man kallas - fredsaktivist.

Minnena bleknar när åren har gått
kvar är dock många, flera för alltid förbli.
Nutid och dåtid i stort och smått,
blandas och blir till en skön melodi.

Ur en "ynglings" vedermödor.

Bengt G Lex

Vår sångare är död...

fortsättning från föregående nummer

I vår förening spelade Gustav en både stor och viktig roll. Ledamot i styrelsen under en massa år, representant för föreningen i många större och smärre sammanhang.

Om sådant har han noggrant berättat och återgett i Kustposten. I denna levererade han dessutom kluriga korsord som satt många hjärnceller på prov. Dessutom har han lyckliggjort läsarna med egna dikter som också varit kluriga men fastmer stämningsfulla och präglade av en tänkares funderingar inför världen och livet. Ofta tar han upp sin barndoms misär, fattigdom och utanförskap.

De flesta av hans dikter är väl värda att observeras och begrundas. "Handelsboden" där innehavaren går omkring och "satängsuveränt" konstaterar att ljuset i bygden kommer från hans affär. Det är han som säljer fotogenen.

Han belyser också andra problem som bör begrundas – det avslutade, det nedlagda. Här når Gustav mästerverk. Ingen kan bättre skildra det vemod som vilar över en nedlagd militäranläggning. Grästorvan som blåser över en grusplan där fordom människor hastade fram – och Löfsteds lindar står och fryser när de har betalt sin skuld. Gustav har utgett ett flertal häften där hans dikter återfinns, oftast tillsammans med andra lyriker med Blekingeanknytning. Han har under många år verkat i Blekinges skrivarklubb och varit redaktör för dess tidskrift Groblad.

Att leda en studiecirkel kan låta enkelt och idylliskt. Gustav ledde en sådan i 15 år. Deltagarna blev ett sammansvetsat gäng med en viss omsättning. Deras kunskaper om lyrik och känslan för densamme torde ha ökat avsevärt. De fick uppleva dikten, litteraturen och vårt språks allra innersta väsen.

Han var också mycket skicklig i att locka hit språkets stora mästare till Karlskrona, Axelsson, Mårtensson för att inte tala om Klarabohemen Harald Fors som var en bohem i alla avseenden. Jag arbetade vid denna tid inom folkbildningen och förfogade faktiskt över goda resurser när det gällde att förmedla kultur. Så kunde t ex Karlskronaborna njuta av att höra Thomas Tranströmer läsa sina dikter och berätta om sitt författarskap. Någon av åhörarna anade kanske att de lyssnade till en blivande mottagare av Nobelpriset i litteratur. Gustavs tacktal skedde med morseknackningar och till allas häpnad förstod Tranströmer och besvarade på samma sätt. Kanske hade han gjort sin värnplikt på något signalkompani.

Gustav var en kulturbärande och folkbildare av stora mått. Han var också en god ledare och arbetskamrat som tjänat sitt land väl, han var en god representant för sitt vapen, sitt regemente och sin förening. Han gjorde sin hembygd stora tjänster och visade att även män i uniform kan känna för sitt lands kultur och förnimma dess kraft. Vi kan alla vara stolta över att han en gång var en av oss och berikade med sitt kunnande.

Frid över hans minne.

Kjell Silverbark

Fina prestationer under orienteringsmästerskap

Foto: Henrik Magnusson Lindgren / Försvarsmakten

Försvarsmaktsmästerskap, FMM, och Nordiskt Militärmästerskap i orientering har för första gången arrangerats av Marinbasen och man har gjort det tillsammans med Karlskrona SOK (Skid- och Orienteringsklubb). Platsen för tävlingarna har varit Rosenholms övnings- och skjutfält strax utanför Karlskrona.

Tävlingsbanorna på Rosenholm bjöd på varierande och utmanande terräng. Till utmaningarna bidrog även det typiska höstvädret med regn och rusk, som befann sig i området under inledningen av tävlingen.

Andreas Gylling från Göta ingenjörregemente, Ing 2, är en av dem, som instämmer om utmaningarna.

– Det är oerhört lerigt och tungt där ute. Men det är bara att ge järnet, som gäller på min sträcka. Vi ligger just nu 24 minuter efter ledande lag, säger Andreas, innan han joggar bort till växlingsområdet.

Två andra som tävlat är Caroline Odhner från Luftvärnsregementet, Lv 6, och Elin Djupsjö från Flygvapnets frivilligungdom. De båda har deltagit i B-klassen budkavel för damer. FMM budkavel indelas i olika klasser med fem- respektive tremannalag, där varje deltagare springer en sträcka. Caroline sprang sträcka två och Elin avslutade med sträcka tre.

– Det har varit ett jättehärligt arrangemang. Men terrängen här är mycket ”brötigare” säger Elin och skrattar. Den är helt olik den terräng vi är vana vid i Halmstad, där vi brukar träna.

Prestationerna under arrangemanget visar på vår insatsduglighet, säger Thomas Persberg, som är en av arrangörerna på Marinbasen. Orientering och skytte är viktiga kompetenser i Försvarsmakten och genom att få

möjlighet att tävla i det vi ska vara bra på, så blir det ju ännu roligare med träningen. Ett kul sätt att förbättra sin förmåga i Försvarsmakten helt enkelt, fortsätter Thomas

Mattias Larsson har varit en av de ansvariga för FMM och Nordiskt Militärmästerskap i orientering. Han arbetar till vardags på Marinbasens utbildningsstödenhet i Karlskrona.

– På det stora hela har det gått mycket bra och de omdömen vi hört från deltagarna har varit mycket positiva, säger Mattias. Men självklart finns det många lärdomar att göra och att ta till sig när man som vi nu organiserat dessa tävlingar för första gången. Små friktioner sker alltid. Särskilt utmanande har det varit att få ihop både FMM i orientering och Nordiskt Militärmästerskap samtidigt på så få dagar. Alla inblandande har gjort sitt yttersta, för att de tävlande ska få ett så positivt och utmanande mästerskap som möjligt. Vi hade inte klarat av det så här bra, om det inte hade varit för alla funktionärer och positiva och hjälpsamma deltagare, avslutar Mattias Larsson.

Marinbasen vill i och med avslutningen tacka alla som tävlat och alla funktionärer för ett mycket väl genomfört arrangemang. Nästa år är det Blekinge flygflottilj, F 17, i Ronneby som står värd för mästerskapet. Helena Ståhlgren, som är flottiljförvaltare vid F 17, ser redan fram emot kommande uppgift.

– I och med att årets arrangemang varit så välorganiserat och lyckat från Marinbasens sida, hoppas vi att ryktet och intresset sprids så att vi fördubblar deltagarantalet till nästa år, säger Helena Ståhlgren förhoppningsfullt.

Henrik Magnusson Lindgren

Här en av de sista kontrollerna i FMM budkavel innan slutspurt till målområde och växling till lagkamrat

Andreas Gylling från Ing 2

Mattias Larsson är en av de ansvariga för FMM Orientering och Nordiskt Militärmästerskap.

Efter genomförd sträcka på FMM budkavel är det bara att ta igen sig och en nervös väntan på sista lagkamraten infinner sig.

Caroline Odhner från LV6 till vänster och Elin Djupsjö från Flygvapnets frivilligdom

ÖB besökte Karlskrona garnison

Under två dagar i vecka 744 gjorde ÖB Micael Bydén förbandsbesök på SSS och Marinbasen. Ett välkomponerat schema gjorde att han hann besöka flera sektioner men även sitta ner och prata med både rekryter, kadetter och kollegor.

Syftet med Överbefälhavarens förbandsbesök är att ÖB ville träffa personalen så brett som möjligt. Allt från ledningsgrupp till soldater och sjömän samt träffa ATO. Under två dagar i oktober och november var det så dags för förbandsbesök på Marinbasen och Sjöstridsskolan.

Garnisionschef Erik Andersson följde ÖB när han hälsade på honnörsstyrkan. ÖB beskrev den nuvarande verksamheten i FM som positiv och stämningen i en uppåtgående trend till skillnad från för fem år sedan.

- Nu finns fönstret att prata utveckling och investeringar. Men, man måste samtidigt fara försiktigt fram så att trycket på medarbetare inte blir alltför högt. Risken är att man hamnar i en "can-do kultur" där man bränner alltför mycket krut då ingen vill säga nej, sa Bydén.

En av de första programpunkterna var att besöka bogserfartyget HMS Hector.

Fartygschefen Fredrik Götharsson förevisade bogserbåten HMS Hector och beskrev ingående manöverduglighet och vilka uppgifter som HMS Hector kan lösa. ÖB fick även tillfälle att under överinseende av Fredrik prova att manövrera fartyget.

- Jag är mycket imponerad av både personalens kompetens och den framstående och sofistikerade tekniken HMS Hector uppvisar, sa ÖB efter han gått i land för att fortsätta besöket.

Mattias Hansson från Marinbasens Logistikkompani fick under förbandsbesöket tillfälle att beskriva den Marina bastjänsten för ÖB. Förevisningen ägde rum i en av Logistikkompaniets containrar.

- Att stödja de marina sjöstridskrafterna med skydd, bevakning och logistikförsörjning är en mycket viktig funktion. Jag är jätteimponerad av den flexibilitet den marina bastjänsten uppvisar i sitt uppdrag sa ÖB efter dragningen. Jag kan konstatera att förbanden har en imponerande hög kompetens, stor bredd och flexibilitet i att utföra sina uppgifter för att stödja de marina sjöstridskrafterna, avslutade ÖB efter besöket på Marinbasen.

ÖB Micael Bydén beskrev den nuvarande verksamheten i FM som positiv och stämningen i en uppåtgående trend till skillnad från för fem år sedan.

- Nu finns fönstret att prata utveckling och investeringar. Men, man måste samtidigt fara försiktigt fram så att trycket på medarbetare inte blir alltför högt. Risken är att man hamnar i en "can-do kultur" där man bränner alltför mycket krut då ingen vill säga nej, sa Bydén.

ÖB besökte även Sjöstridsskolan (SSS). Besöket där började med ett möte med SSS ledning som presenterade verksamheten och mångfalden på skolan. Både positiva framsteg liksom utmaningar lyftes. Därefter besöktes ett flertal av skolans sektioner där verksamheten beskrevs och diskuterades stundom livligt.

Foto: Michaela Linge/ Henrik Magnusson / Forsvarsmakten

Försvarsministern på Karlskronabesök

Fartygschefen Fredrik Götharsson tillsammans med ÖB på HMS Hectors brygga. Foto: Henrik Magnusson Lindgren/Försvarsmakten

Onsdagen den 1 november gjorde försvarsminister Peter Hultqvist en snabbvisit i Karlskrona åtföljd av statssekreteraren Jan Salestrand och riksdagsman Peter Jeppsson från Sölvesborg. Såväl Jan Salestrand som Peter Jeppsson är tjänstlediga officerare. Syftet med besöket var i första hand att besöka Kockums/Karlskronavarvet och informera sig om det pågående ubåtsprojektet (A26) och andra frågor kopplade till svensk försvarsindustri och eventuella exportmöjligheter. Ett möte med kommunledningen ingick också i besöket.

Men ministern hann också med ett besök på Sjöofficersmässen, dit medlemmar i Sjöofficerssällskapet inbjudits för att under cirka en timme lyssna på ministern och också ställa frågor. Tyvärr hade kallelsen till denna träff gått ut alldeles för sent, men en liten tapper skara fick möjlighet att lyssna till en mycket intressant genomgång.

Genomgången handlade bl.a. om

- Den nyligen avslutade försvarsmaktsövningen Aurora
- Försvarsberedningens arbete
- Materielfrågor, bl.a. pågående ubåtsprojekt och, efter direkt fråga, en ny ytfartygsgeneration
- Personalförsörjning och värnplikstjänstgöring
- Samarbete med andra länder, främst Finland
- Situationen på Gotland
- Det framtida totalförsvaret m.m.

Det blev en kväll i en mycket avslappnad stil men med en mycket lärorik genomgång, som borde föranlett ett större deltagande.

Besöket avslutades med en enkel pytt i panna, som avnjöts under trevliga former.

Olle Melin

Några av deltagarna samlade på Sjöofficersmässans trappa. I första raden syns från vänster riksdagsman Peter Jeppsson, Lars Haller, statssekreterare Jan Salestrand, försvarsminister Peter Hultqvist och Leif Carlsson

Marinens Musikkår – med anor från 1680-talet

Del 5

Flottans musikkår (Marinens Musikkår) 1862 - ?

Kungl Flottans musikkår bildades 1862. Tidigare svarade musiker ur marinvolontär- och marinregementena samt skeppsgossekåren för musik vid flottan. Upphovet till dagens musikkår kan härledas till den sextett, som bildades vid 1.skeppsgossekompaniet i Karlskrona och denna kom att utgöra stommen till den större musikkåren. Förste ledare blev August Friedrich Fiedler. Han hade när han tillträdde lett Marinregementets musikkår i 10 år. Dessförinnan hade han varit musiker i Sjöartilleriregementets musikkår från 1841 och i Marinregementets musikkår från 1845. Han var född i Mecklenburg i Tysk-

Korvetten Frejas sextett kommenderad från Flottans musikkår under långresan 1889-1890. Befälhavare: Flaggmaskinist F A Pettersson. Musiker: G A Bengtsson, CH Jonasson, C A Olsson, F Gadd, V Asp, H Gummesson

Vintereskadern 1912-1913. Pommer, esskornett, ledare, Borg, b-kornett, Medin, althorn, Englander, tenor 1, Rosengren, tenor 2, Leander, bas, Nilsson, trummor

land 1820. Hans huvudinstrument var esskornett och han ansågs som en mycket skicklig musiker.

För att bidra till instrumentköp m.m. bildade sjöofficerskåren år 1868 en musikkassa, till vilken varje medlem skulle avstå 0,3 % av sin årslön och alla nyutnämnda officerare förväntades skänka 5 riksdaler. För en sjöofficer av i dag skulle summan bli cirka 1000 kr per år.

I musikkåren skulle ingå så många musiker, att man dels hade en stor musikkår i Karlskrona, som spelade vid militära och civila evenemang, dels två sextetter, som följde med fartygen i kustflottan och på långresor. Exempel på sjögående ensembler under 1800-talet är:

Linjeskeppet *Carl XIV* 1868, sextett

Fregatten *Vanadis* 1872-73, oktett, 1877 sextett och 1883 sextett.

Korvetten *Freja* 1889, sextett

Under andra världskriget var kåren som störst med cirka 45 musiker. Av dessa var alltid minst en sextett sjökommenderad. Alla musikerna var militärer och kåren leddes av en musikdirektör av kaptens eller löjtnants grad. Musikerna utgjordes av underofficerare, underbefäl och musikelever. Underofficerarna hade de gamla fina titlarna flaggmusikkonstapel och musikkonstapel. Förvaltargraden för musikunderofficerare infördes först 1961. Musikerna hade samtidigt någon annan uppgift inom flottan och musiken var mer ett engagemang på halvtid. Denna ordning behölls in på 1950-talet.

Från början var kåren en ren mässingsorkester, från ass-kornett till kejsarbas, men efter Georg Ringvalls tillträde som musikdirektör 1915 skedde förändringar i instrumentuppsättningen, genom att han införde träblåsinstrument som flöjter och klarinetter (Bb och Eb). Numera är musikkåren en symfonisk blåsorkester, där bl.a. ingår oboe, fagott och saxofoner förutom de ursprungligen använda instrumenten. Den typiskt svenska stämbevägningen med ess-kornett och tenorbasun som "ledande" instrument försvann i och med omorganisationen 1957. Återinförandet av oboe och fagott var på sätt och vis en återgång till tiden för harmonimusikens inträde i den svenska militärmusiken.

Efter August Friedrich Fiedler blev 1875 den i Karlskrona legendariske Ferdinand Heimdahl (1848-1929) chef. Från början var Heimdahl musikunderofficer och kallades då som chef, musikanförare. Om hans utnämning till musikdirektör går följande historia: Flottans musikkår konserterade i samband med konung Oscar II besök på Skärva 1895. Efter ett framfört stycke frågade majestätet: "Säg musikdirektörn, vad var det för stycke, som spelades". Heimdahls replik kom blixtnabbt: "Tack Ers Majestät för utnämningen, vi har just spelat ...". En

Flottans musikkår i Hoglands park Karlskrona framför gamla musikpaviljongen. Fjärde från vänster i främre ledet är musikdirektör Georg Ringvall och femte från vänster är flaggtrumslagare Riego Åkerberg

Ferdinand Heimdahl

tid därefter utnämndes Heimdahl på generalorder till musikdirektör.

Heimdahl antogs redan som 12-åring 1860 vid Marinregementets musikkår och deltog i den traditionella förstamajreveljen första gången 1861. Redan som 19-åring blev han musiksergeant vid Marinregementets musikkår och kom alltså till Flottans musikkår 1875.

Heimdahl var även musikledare vid Västgöta Dals regemente och från 1892 vid Hallands bataljon. Vid dessa två regementen tjänstgjorde han dock endast vid regementsmötena. Vidare var han chef för Kongl Karlskrona Artillerikårs musikkår 1895-1902, där han meddelade undervisning tre eftermiddagar i veckan. Samma var förhållandet 1902-1905, då han förde taktpinnen även vid KA 2 musikkår, intill att denna kår fick en egen musikdirektör. Heimdahl är den musikdirektör som varit längst vid kåren, 40 år, fram till 1915. Han komponerade en hel del musik. Mest känd i Karlskrona är väl utan tvekan marschen "1 maj, Revej!", en specialkomponerad

marsch skriven för den i Karlskrona traditionella 1.majreveljen.

År 1915 tillträdde Georg Ringvall som chef. Han hade börjat som skeppsgosse och via musikkåren i Stockholm avancerat till musikdirektör. Det var Ringvall, som införde träblåsinstrument i kåren. Han var en duktig pianist, kompositör och arrangör och tillförde kåren mycket nytt, inte minst genom ändring i stämbesättningen. Ringvall avled 1935 efter en lång tids sjukdom. Under 1935, under Ringvalls sjukdom, leddes kåren av flaggmusik-konstapel Riego Åkerberg.

Nästa ledare blev Harry Olsson (sedermera Brocktorp), som fortsatte nydaningen, tillförde nya arrangemang och utökade konsertverksamheten. 1943 lämnade Harry Brocktorp kåren för att bli chef för den nyuppsatta musikkåren vid Göteborgs örlogsstation.

Fortsättning i nästa nummer

Sextett pansarskeppet Sverige omkring 1920

Flottans musikkår gör förbimarsch för Befälhavande amiralen 1919. I täten flaggtrumslagare G Pettersson

Rikshemvårnschefens insatsövning

De var 700 soldater som samövade under Rikshemvårnschefens insatsövning, som var en del av Aurora 17. Svenska, danska och norska hemvårnssoldater samövade på för många ett nytt och spännande sätt. Alla delar övades i en komplex övningsvecka med hundekipage, stridsbåtar och tagande av öar i Karlskrona skärgård. Hjärtat och hjärnan är staben, i detta fall båtkompaniet. Det råder febril aktivitet i alla hörn. Papper, kartor och kaffemuggar täcker borden. Stridsutrustningen är enkelt greppbar tillsammans med den enskildes vapen om order att besätta eldställningarna kommer. Vid ett litet skrivbord sitter Joanna Nordqvist och Hanna Olsson som är helt vanliga ungdomar men som just under denna vecka hjälper Hemvärnet. De tillhör flygvapenfrivilliga som är en av många organisationer som bedriver ungdomsverksamhet. Det är tio ungdomar från olika organisationer som kommer att rotera runt på de olika kompanierna.

Två av båtkompaniets gruppbåtar får order från staben att understödja de svenska, danska och norska hundekipagen med vindmarkering från båt. En erfaren hund kan få markering på en människa upp till 1,5 km på havet. Hemvärnets hundar är patrullhundar och deras huvuduppgift är eftersök av människor. Patrullhundarna är en viktig resurs inom insatskompaniet som ska kompetensutvecklas likväl som de tvåbenta soldaterna. Elin Carlsson och hennes Kajan gjorde GU-f (grundutbildning genom frivilligorganisationerna) tillsammans för två år sedan och är nu aktiva inom Hemvärnet.

Elin Carlsson och hunden Kajan har aldrig jobbat från båt innan men det gick bra och Kajan blev jätteglad när han hittade den sökta personen på ön.

Precis som för Elin och Kajan är det första gången

Elin Carlsson och hennes Kajan

med sök från båt för André Holmboe och schäferhannen Ylvis från Norge. De får noggranna instruktioner om hur de ska söka av en öppen havsyta genom att sick-sacka sig fram mot en ö. Hundföraren styr båtföraren med handtecken genom att läsa hundens signaler. Hundinstruktör Tony Rannebjer var mycket nöjd med Ylvis.

–Den här hunden har mycket goda förutsättningar för att bli jätteduktig på vindmarkering från båt, säger Tony Rannebjer.

Samtidigt på annan plats i Karlskrona skärgård får en av stridsbåtarna order om att bryta sin krigsförtöjningsplats och understödja en av insatskompaniets plutoner för transport till en ö. Bataljonsstaben hade fått indikationer på att sabotagegrupper fanns på ön. I syfte att skydda kommande logistikförsörjning fick den svenska insatsplutonen, tillsammans med danska och norska hemvårnssoldater i uppgift att ta och säkra ön.

Plutonerna från de tre nationerna har alla lite olika sätt att framrycka på i terrängen. Under momentet är det den

Kompanichef Johan Malmström i full gång att samordna stridsledning

svenska insatskompanichefen Johan Malmström som håller ihop den sammansatta styrkan.

–Det gick bra att prata på svenska och sedan hade jag en signalist med mig under hela tagandet som vidareförde mina order. Den svåra och täta vegetationen på ön gjorde det utmanande att hålla linjen och att orientera sig, säger Johan samtidigt som han då och då slänger ett öga på kompassen.

Rikshemvärnschefen hade till övningen bjudit in sina kollegor från respektive land för att följa övningen på plats. Generalmajorerna Jens H. Garly, Danmark och Tor Rune Raabyes, Norge eskorterades av sina respektive eskortgrupper till övningsterrängen där de med hjälp av stridsbåt kunde följa sina övande plutoner i den östra skärgården.

Innan hemvärnscheferna träffade sin personal hade de fått en briefing om övningens upplägg i stort, senare fick de också möjlighet att följa respektive plutons strids-skjutningar i Kosta.

Det var två mycket nöjda generaler som lämnade övningen Aurora. Övningsutbytet mellan de norska och danska plutonerna har från alla håll upplevts som väldigt positivt. Likheter och skillnader i taktik och uppträdande är saker som utvecklar förbanden och på sikt skapar nya förmågor. Redan till nästa år finns det en inriktning för 37:e hemvärnsbataljonen att samöva med kollegorna från Bornholm, om det blir av, återstår att se.

Övningen som var en vecka lång för Hemvärnets del avslutades i sedvanlig ordning med uppställning för den svenska bataljonen och med den övade bataljonschefen Mats Gleisner i fronten. Fredrik Hansson, chefen Ble-

André Holmboer och instruktören Tony Rannbjer med hunden Ylvis

kingegruppen var mycket nöjd med övningen i stort.

– Det finns redan en inriktning att bataljonen ska genomföra liknade övningar i framtiden med något eller flera av nordens hemvärn. Det har varit en komplex övning med utländska förband och en mängd besök av chefer som satt press på övningen, säger Fredrik.

Musikkåren satte extra pompa och ståt vid den avslutande uppställningen. Soldaterna har nu gått tillbaka till sina civila liv och hängt tillbaka uniformen i garderoben. Redan till våren väntar nästa obligatoriska övning. Däremellan engagerar sig många av soldaterna med utvecklingskurser, skjutningar eller andra utbildningar.

Ett avtal med Hemvärnet kan variera, allt från de obligatoriska åtta dagarna till alla 365 dagar om året. Det brinnande intresset för att hjälpa samhället och göra skillnad på riktigt är en av den största anledningen till varför många väljer att engagera sig i Hemvärnet.

Foto: Isabelle Engström/Försvarsmakten

Peter Tidhammar, Blekingegruppen tillsammans med Danmarks Rikshemvärnschef, Jens H. Garly

Mönstrad

Foto Olle Melin

I höst har mönstringen för värnplikt kommit igång igen efter ett antal års uppehåll. En av de, som varit med om denna mönstring, efter att ha blivit kallad, är Svante Börnerheim från Karlskrona, som den 19 oktober satte sig på tåget till Kristianstad och genomgick ett antal tester under Rekryteringsmyndighetens ledning.

Svante går sista året på naturvetenskaplig linje på Ehrensårdska gymnasiet i Karlskrona och tar studenten i mitten av juni.

Svante har en positiv inställning till försvaret.

I Kristianstad testades Svante tillsammans med en handfull andra prövande. Med till mönstringen hade Svante ett CV och en hälsodeklaration och det hela började med, att han under cirka en timme fick genomföra att

antal inskrivningsprov, bl.a. omfattande självkännedom, logik, rumsuppfattning och samband.

I väntan på att få träffa psykolog fanns möjlighet att tala med två representanter ur Försvarsmakten.

Efter detta följde en timmes samtal med en psykolog, ett samtal som i mångt och mycket kom att handla om honom själv och med många personliga frågor. Det var till psykologen Svante lämnade CV och hälsodeklaration.

Nästa "station" var möte med en sjuksköterska som testade ett antal funktioner som hörsel, syn, färgseende, längd, vikt, kraft, blodtryck, EKG m.m.

Efter detta kontrollerade en läkare genomgången undersökning samt ställde och besvarade frågor.

Så kom det stora testet, som handlade om att på en cykel kontrollera fysisk arbetsförmåga. Detta prov, tyckte Svante, var det tuffaste momentet under hela mönstringen.

Så var det dags för det sista momentet, samtal med en yrkesvägledare och efter diskussion föll valet på att bli systemtekniker vid Lv 6 i Halmstad.

Ja, Svante klarade all prov och nu kommer han preliminärt att rycka in till regementet den 23 juli 2018. Då startar en cirka tre månader lång grundutbildning, varefter en yrkesutbildning på cirka åtta månader tar vid. Den 14 juni 2019 är det dags för "muck", om inte intresset för försvaret har blivit så stort, att fortsättning följer.

Den som lever, får se!

Olle Melin

Boken U137- -KA 2.

Tidsplanen med "Boken" har spruckit ordentligt. Det finns många anledningar till detta.

Den viktigaste är att vi i vår optimism trodde, efter första kontakten med krigsarkivet, att det var enkelt att få tag på handlingar. Vi har fått tag på krigsdagböcker dock ej alla men de signaler, rapporter, order och orienteringar som tillhörde krigsdagböckerna finns inte. Dessa har i huvudsak förstörts efter tio år eftersom inte var diarienummerförda.

En annan anledning till förseningar är att många författare (just nu 10 stycken) som lovat att skriva ännu inte kommit med sina alster. Troligen måste vi sätta en tidsgräns och de som inte kommer med sitt underlag i tid får inte vara med. Det vore sorgligt för då blir beskrivningen haltande.

Gruppen har trots motgångar inte gett upp. Det kommer att bli en bok och arbetsläget kommer att presenteras på KA 2 Kamratförenings årsmöte under våren 2018.

Gruppen kommer att ta kontakt med er i början av 2018 för att tillsammans utforma texten i "boken".

Vi i gruppen önskar alla författare en God Jul och ett Gott Nytt År.

På uppdrag av gruppen

Birger Werner
Sammanhållande

Vi gratulerar

95 år

Ragnvald Torkelson	Mellbystrand	24/05
Bengt Ambrén	Lidingö	25/05
Erik Johansson	Karlskrona	25/05

90 år

Bengt Wihlstrand	Ronneby	18/02
------------------	---------	-------

85 år

Bertil Bruno	Svängsta	24/02
Bengt Kihlström	Ramdala	04/03
Arne Persson	Växjö	09/05
Gun-Britt Olsson	Karlskrona	08/06

80 år

Per Nordgren	Karlskrona	21/01
Ingrid Holgersson	Nättraby	12/02
Evert Månsson	Lyckeby	18/05
Ulf Sjöberg	Åhus	07/06

75 år

Per-Olof Steén	Ramdala	27/03
Rolf Carlsson	Lyckeby	17/05
Hans Willebrand	Ljungbyholm	19/05
Ulla Melin	Lyckeby	31/05
Jan Bengtson	Lyckeby	05/06
Anders Eriksson	V. Nöbbele	14/06

70 år

Lisbeth Carlson	Karlskrona	06/03
Barbro Engkvist	Nättraby	14/03
Björn Lindblad	Järfälla	01/05
Ulf Falck	Lyckeby	13/05
Benny Söderström	Karlskrona	21/05

65 år

Lars Matsson	Växjö	24/03
Lars Lemhag	Malmö	05/04
Lennart Larsson	Karlskrona	06/06

60 år

Thomas Ohlsson	Karlskrona	01/02
Hans Petersson	Karlskrona	07/03
Anders Lindeberg	Haslö	28/03
Bo Porshed	Karlskrona	01/05
Tomas Lindahl	Holmsjö	11/05

50 år

Christian Thomasson	Kristianstad	07/02
Tomas Titus	Eksjö	06/03
Robert Malmgren	Rödeby	07/03
Pontus Hidling	Karlskrona	29/04
Per-Ingvar Persson	Rödeby	02/05

Avlidna kamrater

Gunnar Olsson	Tving	2017-04-22
Per-Edgar Tranquist	Falkenberg	2017-04-25
Gustav Lundberg	Västra Frölunda	2017-07-21
Lennart Lindquist	Ronneby	2017-10-03
Gösta Olsson	Karlskrona	2017-10-16

Ny medlem

Johan Rhodin	Malmö
--------------	-------

Bilder från Årsmötet

Foto: Kent Alritzson

*Lars Iger , Christer Holgersson och
Peter Glimvall studerar foton*

Lars Källemark, Björn Linnarsjö och Kajsa Larsson vid kaffebordet

I väntan på varmrätten